

گپ و گفت «قاب کوچک» با محمد مهدی شادبهر، کوهنوردی از اهالی صدا

اهتزاز پرچم رادیو بر فراز قله دماوند

هر پیروزی و هر موفقیتی بی شک نتیجه زحمات و تلاش‌های بسیاری است که برای تمام هموطنان مان قابل احترام و مایه غرور و افتخار است. محمد مهدی شادبهر، یکی از همکاران معاونت صدای رسانه ملی است که توانسته برای سومین بار به قله دماوند صعود کند. او از سال ۱۳۸۶ با تولید برنامه‌های ایران صدا کارش را در معاونت صدا شروع کرده و در حال حاضر هم مسئول نظارت رادیو تهران است. به بهانه صعود مجددش به قله دماوند گفت و گویی با او داشتیم.

مریم کریمی

از اهالی رادیو

خواستن، توانستن است

شادبهر در ابتدای صحبت هایش، درباره انتخاب این رشته ورزشی می‌گوید: چهار سال پیش در مسابقه فوتبالی از ناحیه پا آسیب دیدم و دکتر گفت که باید ورزش را کنار بگذارم. همین انگیزه‌ای شده که به خودم ثابت کنم هنوز می‌توانم و کار من تمام نشده است. اوایل کار سخت بود، اما به مرور به کوهنوردی علاقه مند شدم و توانستم ادامه دهم. در حال حاضر هم می‌توانم ادعا کنم که می‌توانم حتی راهنمای گروه باشم.

کوهنورد رادیو تهران توانسته موفقیت‌های بسیاری کسب کند و این بار نیز با توجه به شرایط نامساعد آب و هوایی توانسته به قله دماوند، جبهه جنوبی، صعود کند. وقتی از او درباره این موفقیت می‌پرسیم، می‌گوید: امسال هم مانند سال‌های گذشته در ماه مرداد که بهترین شرایط از لحاظ آب و هوایی برای صعود به دماوند است، تصمیم گرفتم از جبهه جنوبی، صعود به قله را تجربه کنم. خدا را شاکرم با این که هوای قله، مناسب نبود و دمای منفی ۱۲ تا ۱۴ به همراه مه سنگین و باد شدیدی داشت با موفقیت صعود خود را انجام دهم و این افتخار را به همه همکارانم در معاونت صدا، به ویژه به همکارانم در

رادیو تهران تقدیم می‌کنم. این مهم به دست نمی‌آمد جز با مساعدت و همکاری مدیر شبکه آقای حمیدرضا صحرانورد و دیگر دوستان.

آب و هوا مناسب صعود نبود

شادبهر در ادامه گفت و گو، داستان صعودش به قله دماوند را این گونه تعریف می‌کند: همراه چهار نفر از دوستانم، شنبه ۲۷ مردادماه از ساعت ۳ صبح با وسیله شخصی از تهران برای صعود به جبهه جنوبی دماوند حرکت کردیم. در جاده هراز پس از تابلوی پلور به سمت خروجی سد لار تغییر مسیر دادیم و پس از طی ۱۵ کیلومتر به پارکینگ جبهه جنوبی رسیدیم و با جیب‌هایی که در پارکینگ بودند به سمت گوسفندسرا حرکت کردیم. حدود نیم ساعت مسیر را با وسیله رفتیم تا به محل مورد نظر رسیدیم.

پس از بجا آوردن نماز صبح در مسجد صاحب‌الزمان (عج)، به راه ادامه دادیم. طی مسیر بسیاری از کوهنوردانی که از صعود جا مانده و در مسیر بازگشت بودند ما را از صعود نهی می‌کردند؛ دلیل‌شان هم روشن بود، آب و هوای قله اصلاً مناسب صعود نبود. باد شدید، مه سنگین و سرمای زیاد در این فصل سابقه نداشت.

وی ادامه می‌دهد: زمانی که ساعت ۱۳ به بارگاه سوم رسیدیم، قله زیبای دماوند در پوششی سنگین از مه بود و در خود پناهگاه هم دمای هوا منفی ۲ درجه را نشان می‌داد و بارندگی خفیفی هم وجود داشت. این شرایط باعث شد که تصمیم بگیریم از صعود منصرف شده و به تهران برگردیم اما حدود ساعت ۲۲ اوضاع به شکل معجزه‌آسایی تغییر کرد و با وزش باد هوا صاف شد و توانستیم در زیر نور مهتاب قله زیبای دماوند را مشاهده و خود را برای صعود آماده کنیم. روز دوم، یکشنبه ۲۸ مرداد، ساعت ۳:۳۰ حرکت به سمت قله را آغاز کردیم. در شروع مسیر دو نفر از دوستان مان دچار حالت تهوع و سردرد شدیداً عوارض شایع ارتفاع زدگی) شدند و به پناهگاه بازگشتند. مسیر صعود از جبهه جنوبی دارای یاقوب‌های مشخصی است که صعود به سمت قله حتی در مه و آب و هوای نامناسب را ممکن می‌کرد.

بر فراز قله

شادبهر که با آب و تابی وصف‌نشدنی درباره صعودش به قله دماوند سخن می‌گوید، داستان‌ش را این گونه تکمیل می‌کند: در ارتفاع ۵۲۰۰ تا ۵۳۰۰ به تپه گوگردی رسیدیم. تپه گوگردی هنوز پس از قرن‌ها فعال است و

گاز گوگرد شدیدی کل مسیر تا قله را پر می‌کند که تنفس را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد، انگار هنوز زنده بودن آتشفشان خاموش دماوند را گوشزد می‌کند. حدود ساعت ۱۱ و پس از عبور از شیب‌های تند تپه گوگردی به قله دماوند رسیدیم. دمای احساسی قله بین منفی ۱۲ تا منفی ۱۴ درجه بود و مه دیشب هم که برطرف شده بود دوباره تشکیل شد. بیشتر از نیم ساعت در قله توقف نکردیم و پس از گرفتن عکس‌های یادگاری و اهتزاز پرچم رادیو تهران بر فراز بام ایران، به سمت بارگاه سوم بازگشتیم. حدود ساعت ۱۶ به پناهگاه سوم رسیدیم و پس از اندکی استراحت به سمت گوسفندسرا و پارکینگ جبهه جنوبی و تهران حرکت کردیم.

دماوند هم از شر زباله در امان نیست

شادبهر با این که از صعود به قله و این موفقیت خوشحال است، اما خاطرش هم آزرده است. او عنوان می‌کند: به علت این که کوهنوردان بسیاری این جبهه را برای صعود به قله انتخاب می‌کنند، متأسفانه جای جای مسیر مملو از زباله، شیشه‌های خالی و پلاستیک بود که بسیار آزاردهنده و ناراحت‌کننده است.